

beschikking

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector Kanton, locatie Eindhoven

Zaaknummer : 556421
EJ verz. : 08/368
Uitspraak : 2 juli 2008
Type : EvH/RdM

Procedure ex artikel 7:685 van het Burgerlijk Wetboek (BW)

In de zaak van:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Philips Medical Systems

Nederland B.V.,

gevestigd te Best,

verzoekster,

gemachtigde: mr. A.A.B. Gaalman, advocaat bij AKD Prinsen Van Wijmen advocaten te Eindhoven (Postbus 666, 5600 AR),

tegen:

A.M.L. van Rooij,

wonende te Sint Oedenrode,

verweerder,

gemachtigde: Ecologisch Kennis Centrum B.V. te Sint Oedenrode ('t Achterom 9a, 5491 XD), vertegenwoordigd door haar directeur, A.M.L. van Rooij,

heeft de kantonrechter te Eindhoven de navolgende beschikking gegeven.

1. De procedure

1.1. De kantonrechter heeft acht geslagen op de navolgende stukken:

- het verzoekschrift, ingekomen op 8 april 2008, met 28 producties;
- het verweerschrift, ingekomen op 28 mei 2008, met daarbij drie ordners met vele weliswaar geordende maar ongenummerde producties;
- de brief van 28 mei 2008, ter vervanging van de brief van 23 mei 2008, zijdens verzoekster met daarbij negen aanvullende en doorgenummerde producties, in welke brief tevens de grondslag van het verzoekschrift is gewijzigd. Deze brief is op voorhand aan de kantonrechter en aan verweerder toegezonden;
- de brief van 2 juni 2008 zijdens verweerder met daarbij vijf aanvullende producties. Verweerder heeft deze in tweevoud aan de kantonrechter ten behoeve van de mondelinge behandeling doen toekomen door persoonlijke afgifte bij de griffie. Ondanks toezegging van de griffie van de sector kanton voor doorzending van één exemplaar aan verzoekster zorg te zullen dragen, is dit abusievelijk niet gebeurd. Dit terwijl wel aan verweerder was afgeraden zelf een afschrift bij verzoekster te bezorgen.

Deze stukken zijn alsnog ter zitting aan verzoekster overhandigd en deze heeft hiervan tijdens een leespauze in voldoende mate – als desgevraagd meegedeeld – kennisgenomen;

- de aantekeningen die de griffier heeft gemaakt tijdens de mondelinge behandeling van de zaak op 4 juni 2008, met daaraan gehecht de door de beide gemachtigden overgelegde pleitnota's. Ter zitting zijn verschenen namens verzoekster, J. Oerlemans, directeur facility manager bij verzoekster, en P. Wertelaers, medewerker HRM bij verzoekster, zij zijn bijgestaan door gemachtigde mr. Gaalman voornoemd. Toehoorders waren voorts M.C. de Jong en E. Bunt, beiden werkzaam bij Juridische Zaken Philips Nederland Namens verweerder zijn verschenen, A.M.L. van Rooij, vergezeld door E.J.M. van Rooij, zijn dochter. A.M.L. van Rooij heeft zichzelf in zijn hoedanigheid van directeur van Ecologisch Kennis Centrum BV gemachtigd op te treden als gemachtigde van verweerder.

1.2. Na een uitgebreid debat is de uitspraak bij vervroeging bepaald op heden.

1.3. Partijen zullen hierna "PMSN" en "Van Rooij" worden genoemd.

1.4. Van Rooij heeft in zijn verweerschrift een aantal formele bezwaren naar voren gebracht tegen behandeling van het verzoek als zodanig tijdens een (inhoudelijke) mondelinge behandeling. Deze bezwaren zijn door de kantonrechter eerst behandeld doch uitsluitend ten aanzien van de vraag of hierdoor een inhoudelijke behandeling werd belemmerd dan wel of tot aanhouding van de behandeling diende te worden gekomen. De ten aanzien van de formele bezwaren genomen beslissingen als hieronder te vermelden zijn voorafgaand aan de (inhoudelijke) mondelinge behandeling door de kantonrechter mondeling uitgesproken en kort toegelicht.

1.5. Van Rooij heeft in zijn verweerschrift, in zijn '*nadere stukken bij verweerschrift*' alsook ter zitting allereerst bezwaar gemaakt tegen het feit dat mr. Gaalman voornoemd namens PMSN het woord voert. Volgens Van Rooij is mr. Gaalman niet onafhankelijk, zodat PMSN een overtreding begaat op grond van de gedragscode zoals neergelegd in de Philips GBP richtlijn (als bijlage 1 aan het verweerschrift gehecht). Mr. Gaalman heeft deze aantijging ter zitting gemotiveerd betwist. De kantonrechter overweegt dat hem op grond van artikel 81, lid 1 Wetboek voor Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) niet de mogelijkheid toekomt een advocaat, procureur of deurwaarder te weigeren. Het beroep van een advocaat is met de nodige waarborgen omkleed, zodat aangenomen mag worden dat mr. Gaalman zich deugdelijk van zijn taak zal kwijten. Daarnaast is de kantonrechter niet gebleken van bezwaren waardoor aan de integriteit van mr. Gaalman zelfs maar getwijfeld zou moeten worden. Voorts heeft mr. Gaalman ter zitting, onweersproken, nader toegelicht dat van zijn benoeming als rechter-plaatsvervanger bij de rechtbank te Breda thans geen gebruik wordt gemaakt en dat van zijn bevoegdheid ook elders in het land ingezet te kunnen worden, nimmer gebruik is gemaakt. Van een door Van Rooij verondersteld collegaschap tussen kantonrechter en mr. Gaalman is dan ook in deze zaak naar het oordeel van de kantonrechter geen sprake en voor 'collusie' hoeft derhalve niet te worden gevreesd. Ook het hebben van nevenfuncties, zoals door mr. Gaalman ter zitting nader toegelicht, dan wel het houden van aandelen in (beroeps)vennootschappen, waarvan Van Rooij heeft gesteld dat dit in het nevenfunctieregister van de rechtbank Breda niet of onjuist zou zijn opgenomen, kan – wat daar verder van zij – niet aan inhoudelijke behandeling van onderhavige procedure in de weg staan. De kantonrechter heeft dit bezwaar ter zitting verworpen.

1.6. Dit geldt evenzo voor het bezwaar van Van Rooij dat mr. Gaalman in dit arbeidsgeschil niet als gemachtigde van PMSN mag optreden vanwege vermeende belangenverstrengeling.

een e-mail van 7 december 2007 zijdens Van Rooij. In het verzoekschrift wordt deze brief nagenoeg in zijn geheel geciteerd. Uit dit citaat is af te leiden dat Van Rooij zich klaarblijkelijk niet kan vinden in de loonopschorting en dat hij betwist arbeidsongeschikt te zijn. Ook in zijn verweer en tijdens de zitting heeft Van Rooij herhaaldelijk gesteld niet arbeidsongeschikt te zijn. Naar de mening van Van Rooij wordt hij telkenmale ten onrechte bestempeld als arbeidsongeschikt.

Door PMSN is ter zitting echter gesteld dat zij Van Rooij niet als arbeidsongeschikt beschouwt. Dit is eveneens te lezen in de brieven van PMSN van 1 november 2007 en van 17 december 2007. Ter zitting heeft Van Rooij nader toegelicht dat in zijn beleving de heer Mol in overleg met PMSN er alles aan gelegen is hem 100% geestesziek te kunnen verklaren. Dientengevolge heeft Van Rooij zijn medisch dossier opgevraagd. Daaruit heeft hij geconcludeerd, nadat hij heeft vastgesteld dat hem niet het volledige dossier ter hand is gesteld, dat er sprake is van valsheid in geschrifte op meerdere gronden (zie zijn klacht van 16 februari 2008, map 3, tabblad 8).

Dat deze stellige conclusie van Van Rooij op dit punt juist is – op vele plaatsen in de vele producties van de hand van Van Rooij staat immers opgenomen dat in respectieve stukken valsheid in geschrifte zou zijn gepleegd - is de kantonrechter niet aannemelijk geworden. Naast de ontkenning van PMSN dat zij Van Rooij als arbeidsongeschikt beschouwen, spreekt de brief van de heer Mol van 13 februari 2008 (productie 25 bij verzoekschrift) heldere taal: *"Samenvattend: ik heb u niet arbeidsongeschikt verklaard, dit heeft u op 24 september 2007 zelf gedaan door uw (preventieve) ziekmelding. Ik heb uw ziekmelding gerespecteerd en ik heb in mijn werkhervattingsadvies aangegeven dat uw arbeidsongeschiktheid voortduurt tot er uitsluitel zou zijn van een onafhankelijk expertise onderzoek."*

Wat er ook volgens Van Rooij zou moeten blijken uit de brieven van PMSN en van de heer Mol, er blijkt in ieder geval niet uit dat Van Rooij arbeidsongeschikt is verklaard. Het loon is door PMSN opgeschort omdat Van Rooij weigert te verschijnen op het spreekuur van een bedrijfsarts en dat hij weigert mee te werken aan een deskundigenoordeel, zulks nadat hij zelf zich ziek heeft gemeld. Niet meer en niet minder. Dat de bedrijfsarts deze 'preventieve' ziekmelding na het aanhoren van de visie van Van Rooij, waarbij een breed complot is geschetst rond en door PMSN en daarbuiten, voorshands heeft gerespecteerd kan de kantonrechter billijken. Het komt vaker voor dat vanwege opgelopen spanningen op de werkvloer aan partijen een pauze wordt vergund, om nader te onderzoeken wat er precies speelt en daarover met de werknemer verder te praten. Anders dan Van Rooij aanneemt is daartoe niet eerst een schriftelijk deskundigenrapport vereist, dit nog los van het feit dat Van Rooij niet bereid is gebleken aan enig onderzoek medewerking te verlenen.

4.15. Door de weigering van Van Rooij mee te werken aan een deskundigenonderzoek ter zake zijn preventieve ziekmelding en het feit dat hij zich niet wenst te onderwerpen aan een opdracht hiertoe van PMSN, heeft Van Rooij een patstelling bewerkstelligd. De kantonrechter acht het aannemelijk dat Van Rooij, tengevolge van zijn gedrevenheid en zijn nauwgezetheid in al zijn doen en laten, en mogelijk vanwege de effecten van de als zwaar door Van Rooij ervaren werkdruk, achterdochtig is geworden ten opzichte van de intenties en het optreden van zijn werkgever. Vanuit dit oogpunt laat zich de gedachtegang van Van Rooij dat PMSN er enkel op uit was hem 100% geestesziek mogelijk verklaren. Zoals ook hiervoor overwogen onder punt 4.14. heeft de kantonrechter echter geen aanwijzingen, anders dan aldus luidende stellingnames van Van Rooij zelve op diverse plaatsen, aangetroffen in het omvangrijke dossier dat dit op enig moment de intentie van PMSN is geweest.

4.16. Voorts heeft Van Rooij richting PMSN het verwijt gemaakt dat zij hem dwarsbomen in

zijn werkzaamheden als Safety Manager door hem aan regels te onderwerpen die niet in overeenstemming zijn met artikel 13 Arbowet.

Dit artikel, lid 5, bepaalt: *"De werkgever stelt de werknemers in de gelegenheid de bijstand zelfstandig en onafhankelijk te verlenen. De werknemers worden uit hoofde van een juiste taakuitoefening niet benadeeld in hun positie in het bedrijf of de inrichting"*

Het is de kantonrechter niet aannemelijk geworden uit de stellingen van Van Rooij dat PMSN in strijd heeft gehandeld met de bepalingen van voornoemd artikel. Veeleer lijkt het erop dat Van Rooij de voorgestelde werkbegeleiding als een beperking in de uitoefening van zijn functie heeft ervaren. Een werkgever als PMSN behoudt echter wel werkgeversgezag over de werknemers als in artikel 13 lid 5 Arbowet bedoeld en blijft bevoegd maatregelen te treffen of voor te bereiden die het functioneren van een team van dergelijke werknemers kan bevorderen.

De kantonrechter twijfelt voorts niet aan de bedoeling van PMSN dat zij Van Rooij wilde laten functioneren zoals dat bij haar bedrijfsvoering, zoals de leiding die meende te moeten hanteren, aansloot. Het is voldoende aannemelijk geworden dat PMSN de als fanatiek te duiden gedrevenheid van Van Rooij heeft ervaren als een verdere onttrekking aan het werkgeverschap van PMSN, dan voor vervulling van de uit artikel 13 Arbowet blijkende taak van Van Rooij noodzakelijk was en is. Of per saldo van een dergelijke situatie sprake is geweest is op basis van de verschaft informatie, zowel van de zijde van PMSN als van de zijde van Van Rooij, niet vast te stellen.

4.17. Het voorgaande brengt de kantonrechter tot de volgende afronding. Allereerst moet rekening worden gehouden met de omstandigheid dat ten aanzien van de taakvervulling door Van Rooij tot eind 2006 geen noemenswaardige klachten zijn geuit door PMSN. Vervolgens heeft PMSN in 2007 op basis van onduidelijk gebleven problemen gemeend te kunnen oordelen dat het functioneren van Van Rooij dusdanig onvoldoende was dat een verbeterplan noodzakelijk was als zijnde een laatste strohalm voor Van Rooij om nog tot een acceptabel functioneren te komen. De kantonrechter is van oordeel dat deze aanpak in het licht van alle aan PMSN bekende omstandigheden, in het bijzonder de persoon van Van Rooij, te kort door de bocht is geweest. Dit klemt temeer in het licht van de in de beoordeling van 2005 van 11 januari 2006 (productie 3 bij verzoekschrift) opgenomen waarschuwing van PMSN aan zichzelf dat *'voorkomen moet worden dat Ad (=Van Rooij, ktr.) er (nog meer) persoonlijk door geschaad wordt'*

Evenmin is echter op basis van de in deze procedure verstrekte informatie vast te stellen dat Van Rooij, zoals hij zelf stelt, excellent functioneerde. Dat hij het verdiepingsrapport van 10 maart 2007 (productie 5 bij verzoekschrift) heeft uitgebracht is daartoe onvoldoende basis. Want wat hij precies geacht werd in 2006 te doen is onduidelijk gebleven en de kantonrechter kan zich niet voorstellen dat het vervaardigen van betreffend rapport zijn enige taak in 2006 vormde. Uit het omvangrijke dossier dat door althans namens Van Rooij is overgelegd en zijn optreden ter zitting, is de kantonrechter gebleken dat Van Rooij een zeer hoge betrokkenheid heeft bij PMSN en bij zijn takenpakket als Safety Manager. Daarnaast is Van Rooij een erg gedreven man in zaken die gezondheid en milieu aangaan. Van Rooij ziet zijn taak als Safety Manager als functieoverschrijdend en kan zijn takenpakket evenals zijn informatievoorziening klaarblijkelijk maar met moeite in voor anderen werkbare propertes, zoals ook blijkt uit de diverse interne uitgebreide stukken als door Van Rooij bij verweerschrift e.a. in het geding gebracht, plaatsen en overbrengen. Dat deze opstelling zou kunnen gaan botsen en uiteindelijk heeft gebotst met de wensen van PMSN is derhalve eveneens deels aan Van Rooij zelve toe te rekenen. Dit geldt a fortiori voor de opstelling van Van Rooij rond de preventieve ziekmelding, ingeleid door het eenzijdig opgelegde verbeterplan (zie eerder).